

телство заповѣда на нашитѣ войници да не стрѣлятъ, ами да отстѣпватъ предъ грѣцката войска, ако тя настѣпва въ България. Така гърцитѣ безъ съпротива навлѣзоха въ нѣколко български села, убиха невини хора, ограбиха кѣщитѣ и стрѣляха съ топоветѣ си въ града Петричъ и други околни села. Обаче гърцитѣ не можаха да превзематъ Петричъ, макаръ да искаха, нито да се допратъ до убития тѣхенъ войникъ.

Българското правителство поиска отъ *Обществото на народитѣ* да проводи свои хора да видятъ, кой е виновенъ за случката на границата и какви пакости гърцитѣ правятъ въ българскитѣ села. Министритѣ отъ Обществото на народитѣ заповѣдаха на гърцитѣ да си излѣзатъ отъ България и проводиха комисия да види пакоститѣ.

Членоветѣ на комисията отидоха на самото мѣсто и разгледаха убититѣ хора, избѣгалото българско население отъ гърцитѣ, както и обиритѣ, които тѣ сж направили въ всѣка българска кѣща. Комисията поиска отъ гърцитѣ да върнатъ на българитѣ дигнатитѣ покѣщнини, както и забрания отъ тѣхъ добитѣкъ. Гърцитѣ отговорили, че добитѣкъ, който тѣ откарали, билъ тѣхенъ. Нѣщо повече — до границата въ българската земя пасѣло едно говеждо стадо, пазено отъ българско говедарче. Гърцитѣ казали, че и това стадо било на населението отъ грѣцкитѣ села. Българското говедарче се възпротивило и казало, че стадото си е на българитѣ отъ близкитѣ села. Гърцитѣ настоявали на своето. Станала препирня. Чужденцитѣ се чудѣли, кой казва истината. Тогаза единъ уменъ българинъ, който придружавалъ комисията, казалъ :

— Нѣма защо да се препираме. Оставете гове-